

کارل مارکس

دیباچه‌ای بر تاریخ روسیه

به انصمام

مارکس، انگلس و جامعه‌ی آسیایی

از: جیانی سُفری

ترجمه‌ی هوشنگ صادقی

نشر اختران

فهرست مطالب

۷	پیشگفتار مترجم
۱۰	۱. دیباچه‌ای بر تاریخ روسیه
۴۳	فصل پنجم
۵۹	فصل ششم
۶۵	پی‌نوشت‌ها
۷۱	۲. مارکس، انگل‌س و جامعه‌ی آسیایی
۹۲	از نوشت‌های اولیه تا مقالاتی در مورد هند و چین
۱۰۷	اشکال اجتماعی پیش‌سرمایه‌داری
۱۱۳	آسیا در جلد اول «سرمایه»
۱۱۸	آثار پسین
۱۲۵	درباره‌ی روسیه
۱۳۱	تذکار نهایی
۱۴۱	پی‌نوشت‌ها
	توضیحات

۱. ذکر

۱. K. Marx, *Select Diplomatic History of the Eighteenth Century*, Seven
Volume Edition, London 1893.
۲. D. B. Rjazanov, Karl Marx über den Abgang der Volksrepublik Russland
zu Europa, *Ergänzungheft der Neuen Zeit*, 1902.
۳. مارکس در تاریخ اسلام و ایرانیه علت و نتیجه‌ی دلار شیوه‌ای کوچ خود را در
دریان و نگران شد و این در سال ۱۷۷۰ به فارسی منتشر شده است.

فصل پنجم

تفوذ مقاومت‌ناپذیر روسیه در ادوار مختلف، اروپا را غافلگیر کرده و ملت‌های غرب را به هراس افکنده است، آنسان که همچون قضا و قدر به آن تن در داده یا تنها در تب و تابی پراکنده در برابر آن مقاومت کرده‌اند. با این همه، تردیدی شانه به شانه‌ی افسون متجلی از روسیه پیش می‌رود که آوای طنزآمیز - گوش خراش آن با ناله‌های ملت‌های شکنجه‌شده در هم می‌آمیزد، همواره جان می‌گیرد، روسیه را چون سایه‌ای دنبال می‌کند، با رشد آن گسترش می‌یابد و عظمت ستگی را که به خود برگرفته تا آن‌ها را کور و گمراه کند، همچون شکلک باز به ریختند می‌گیرد. امپراتوری‌های دیگری نیز در طفویلت خود چنان شباهتی را ایجاد کردند؛ اما روسیه غولی شد بدون آنکه این شباهت را از خود بزداید. روسیه یگانه نمونه‌ی حکومت مطلق‌العنان در تاریخ است که وجود واقعی قدرت آن، حتی به رغم دستاوردهای جهانی که بیشتر به منزله‌ی موضوعی اعتقادی تا یک واقعیت تلقی شده، هرگز متوقف نشده است. از اوایل قرن هجدهم تا به امروز، هیچ نویسنده‌ای پیش از آنکه موجودیت آن را به اثبات رساند نتوانسته است از روسیه، خواه به قصد ستایش خواه نکوهش، چشم‌پوشی کند. حال، برای ما دریاره‌ی روسیه، خواه ماده‌باور باشیم یا روح‌باور - یعنی اعم از اینکه قدرتش را واقعیتی ملموس بدانیم یا پندار محض و جدان گناهکار ملت‌های اروپایی - پرسشی همچنان باقی است: «چگونه این قدرت یا این شیخ قدرت با آنکه بشریت را با تجدید یکه‌شاهی جهانی تهدید می‌کرد، توانست به چنان ابعاد غول‌آسایی دست یابد که از سویی مورد تکریم و از دیگرسو، مورد تکفیر واقع شود؟» روسیه در آغاز سده‌ی هجدهم مخلوق یک‌شبه‌ی نوغ پترکبیر^(۱) ارزیابی

ایتالیای مدرن است، حکومت روریک‌ها نیز مقدم بر بنیان‌گذاری لهستان، لتونی، مهاجرنشین‌های بالتیک، ترکیه و خود مسکو است. گسترش سریع آن، حاصل طرح‌ریزی نقشه‌های هوشیارانه نبود بلکه زاده‌ی طبیعی سازماندهی ابتدایی فتوحات نورمان‌ها – نظام واسالی^۱ بدون تیولی که تنها بر خراج استوار بود – به شمار می‌رفت، ضرورت فتوحات تازه‌ای را توسط جریان لاينقطع ماجراجویان جدید وارگ^۲ که تشنیه آوازه و چپاول بودند، زنده نگاه می‌داشت. اگر فرماندهان آرام می‌گرفتند، زیر فشار زیردستان به جلو رانده می‌شدند و در روسیه‌ی نورمانی^۳ همچون فرانسه، زمانی فرا رسید که سرکردگان زیردستان مهارنشدنی و سیری ناپذیرشان را تنها برای خلاصی از شر آنان رهسپار ایلغارهای جدید کردند. جنگ‌آوری و سازماندهی فتوحات در میان روریک‌های او لیه به هیچ روی با دیگر نورمان‌ها در باقی اروپا تفاوتی ندارد. اگر اقوام اسلام و از خاور، مهاجمان شمالی را چون حامی خود در مقابل آن دیگری خوش‌آمد گفتند. همان فریبنده‌گی جادویی که بربرهای شمالی دیگری را به سمت روم غربی کشانید، وارگ‌ها را به سوی روم شرقی سوق داد. انتقال مدام پایتخت روسیه – روریک پایتخت را در نووگورود^۴ قرار داد، اولگ آن را به کی‌یف بازگرداند و سویاتسلاو تلاش کرد تا آن را در بلغارستان بر پا کند – دقیقاً ثابت می‌کند که مهاجمان تازه در آغاز راه خود بودند و روسیه را تنها یک ایستگاه گذری می‌دانستند تا از آنجا به جست‌وجوی قلمروهایی در جنوب بروند. اگر روسیه‌ی مدرن آرزومند تصاحب قسطنطینیه است تا حاکمیتش را برجهان ایجاد کند، روریک‌ها بر عکس به دلیل مقاومت بیزانس در زمان تسمیسکس^۵ ناگزیر شدند حکومتشان را سرانجام در روسیه بنیان نهند.

می‌توان ایراد گرفت که فاتحان و مغلوبان در روسیه، سریع‌تر با هم جوش خوردند تا در دیگر متصرفات بربرهای شمالی که فرماندهان در آنها به‌زودی با اسلام‌ها درهم آمیختند – چنان که ازدواج‌ها و اسمایشان حاکی از این مطلب

می‌شد؛ شلوتس^۶ گمان می‌کرد کشف کرده است که روسیه دارای گذشته‌ای است و در عصر جدید، نویسنده‌گانی چون فالمرایر^۷، کورکورانه در تبعیت از راه هموار شده‌ی مورخان روسی، آشکارا عنوان کرده‌اند که شیخ شمالی که اروپای قرن نوزدهم را به وحشت می‌اندازد، پیش از این بر اروپای سده‌ی نهم نیز سایه انداخته بود. به نظر آنان، سیاست روسیه با روریک‌های^۸ نخستین آغاز می‌شود و با وقفه‌های گاه و بیگانه، به طور منظم تا به امروز تداوم یافته است.

نقوش‌های کهن روسیه‌ای فراروی ما باز می‌شود که گسترده‌ی اروپایی آن را فراخ‌تر از آنچه امروزه بتواند به آن بنازند، فاش می‌کند: با دقت تمام به کسب قدرت مداوم آن از سده‌ی نهم تا یازدهم اشاره می‌شود و به ما توضیح داده می‌شود که چگونه اولگ^۹ ۸۸،۰۰۰ سپاهی را بر ضد حکومت بیزانس فراخواند و سپرش را به نشانه‌ی پیروزی بر دروازه‌ی پایتخت بیزانس^{۱۰} کوید و معاهده‌ی نتگینی را بر حکومت روم شرقی دیکته کرد؛ چگونه ایگور^{۱۱} بیزانس را خراج‌گزار کرد؛ چگونه سویاتسلاو^{۱۲} بر خود می‌بالید: «یونانیان طلا، اجناس گران‌بها، برنج، میوه و شراب برایم تأمین کرده‌اند؛ مجارها گاو و اسب ارسال می‌کنند؛ از روسیه عسل، موم، خز و مرد جنگی به دست می‌آورم»؛ چگونه ولادیمیر^{۱۳} کریمه و لتونی را تسخیر کرد و دختری را از قیصر یونان به چنگ آورد، همان‌گونه که ناپلئون دختر قیصر آلمان را تصاحب کرده بود^{۱۴}، هم او بود که سلطه‌ی نظامی فاتحان شمالی را با خودکامگی دین‌سالارانه‌ی خاندان سلطنتی بیزانس^{۱۵} بهم پیوند زد و به این ترتیب، هم‌زمان به سرور زیردستانش در زمین، چون ولی نعمتِ آسمانی‌شان، بالا برآمد.

به رغم شباهت‌های ظاهری این یادآوری‌ها، سیاست‌های روریک‌های او لیه کاملاً با سیاست روسیه‌ی مدرن تفاوت دارد. سیاست آنان، کم و پیش، همان سیاست بربرهای ژرمن بود که اروپا را در هم نورده بودند – تاریخ ملت‌های مدرن تازه پس از فرو نشستن این توفان نوح آغاز می‌شود. به‌ویژه دوره‌ی گوتیک^{۱۶} روسیه تنها یک فصل از فتوحات نورمان‌ها^{۱۷} را تشکیل می‌دهد. همان‌طور که امپراتوری شارلمانی پیش‌درآمد شکل‌گیری فرانسه، آلمان و